

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.734/2016/9.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

Sipőczné dr. Tánczos Rita előadó bíró

é dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

Az alperes:

Az alperes képviselője: Székesfehérvári 2. számú Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Horváth Gyula ügyvéd,

A per tárgya: közszolgálati jogviszony jogellenes
megszüntetése jogkövetkezményei alkalmazása,
végkielégítés és szabadságmegváltás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.963/2015/4.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.207/2013/47.
számú végzéssel kijavított 1.M.207/2013/46.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.963/2015/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 272.600
(kétszázhetvenkétezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási
illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 1999. január 1-jétől állt közszolgálati jogviszonyban ... Község Önkormányzata Polgármesteri Hivatalával, majd végleges áthelyezéssel 2004. március 1-jétől ... Község Önkormányzata Polgármesteri Hivatalában folytatta munkáját. A köztisztviselő korábbi, valamint az újabb munkáltatója által aláírt háromoldalú

megállapodás eredményeként folyamatos közszolgálati jogviszonyában jegyzői feladatokat látott el. A felperes egy újabb háromoldalú megállapodás eredményeként 2009. július 9-étől a ...i Polgármesteri Hivataltól került át ... Polgármesteri Hivatalához, ahol ugyancsak jegyzőként dolgozott. A felperes a végleges áthelyezést tanúsító megállapodás mellett egy ugyancsak júliusra keltezett kinevezést is kapott, amely szerint határozatlan időre heti 40 órás munkaidőben jegyzői munkakört kellett ellátnia havi 265.700 forint illetmény megfizetése mellett. A felperes kinevezésével szemben az elévülési időn belül jogorvoslatot nem kezdeményezett. Illetménye mértéke 2013. január 1-jétől 337.500 forintra emelkedett.

- [2] A kinevezési jogkör gyakorlója 2013. április 16-án kelt intézkedésével a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 63. § (1) bekezdés c) pontja alapján felmentéssel 2013. május 31-ével megszüntette a felperes közszolgálati jogviszonyát. Intézkedését azzal indokolta, hogy Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 84-86. §-ai alapján Község Önkormányzatával megállapodott a ...i Közös Önkormányzati Hivatal létrehozásáról és működéséről, ezért a felperes jegyzői foglalkoztatása nem biztosított. A munkáltatói határozatban rögzítettek szerint a soponyai polgármesteri hivatal, ezzel egyidejűleg a jegyzői munkakör 2013. március 31-ével megszűnik, a felperes ezt követően két hónap felmentési időre jogosult, amely időszakra munkavégzési kötelezettsége alól felmentették. A felmentéshez kapcsolódóan a munkáltató egy havi illetményének megfelelő összegű végkielégítés megfizetéséről rendelkezett, nem gondoskodott azonban a jogviszony megszűnéséig a felperes számára ki nem adott 88 nap szabadság megváltásáról és nem biztosította számára a felmentés időtartamára a cafetéria juttatást sem.
- [3] ... Nagyközség polgármestere 2013. július 9-én kelt határozatával - a felperes kötelezése nélkül - megállapította, hogy a felperesnek a megszűnt közszolgálati jogviszonyából származó vásárlási előleg címén 616.955 forint, míg étkezési díj címén 29.186 forint tartozása áll fenn, s intézkedett ennek a közszolgálati igazolásra történő felvezetéséről.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes módosított keresetében 1.350.000 forint végkielégítéskülönbözet, 1.350.000 forint szabadságmegváltás, 337.500 forint rendkívüli munkavégzés ellenértéke, 1.713.600 forint illetménykülönbözet és 26.666 forint felmentési időre járó béren kívüli juttatás és ezen összegek után járó késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [5] Módosított keresetében már nem kérte a jogviszonyát megszüntető munkáltatói intézkedés jogellenessége megállapítását. Arra hivatkozott, hogy közszolgálati jogviszonya 1999. január 1-jétől folyamatosan fennállt, végkielégítésének mértékét ezen jogszerző idő figyelembevételével tartozott volna a munkáltató meghatározni.

Utalt arra, hogy ... Község Önkormányzatának Polgármesteri Hivatalából áthelyezéssel került át a ...i Polgármesteri Hivatalba, majd onnan ugyanilyen módon lépett tovább ...Polgármesteri Hivatalához, így a munkáltatónak a Kttv. 69. § (2) bekezdés e) pontja alapján a már folyósított egy havi juttatáson felül további négy havi illetményének megfelelő összegű végkielégítést kellett volna fizetnie.

- [6] Kifogásolta, hogy a jogviszonya megszűnéséig igénybe nem vett, ki nem adott, a szabadság-nyilvántartás által tanúsított szabadságát a munkáltató a jogviszony megszűnésekor nem váltotta meg, sértve ezzel a Kttv. 104. § (6) bekezdés a) pontját. A cafetéria juttatás vonatkozásában előadta, hogy azt a jogviszonya megszűnéséig kellett volna biztosítania a munkáltatónak.
- [7] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte arra hivatkozva, hogy a felperes tévesen vonta perbe ... Nagyközség Önkormányzatát, de vitatta a felperesi keresetet érdemében is. Álláspontja szerint a felperes jogviszonya nem volt 1999. évtől folyamatosan fennállónak tekinthető, hiszen az alperes hivatalával kinevezéssel létesített új jogviszonyt. Vitatta a felperes szabadság-megváltás iránti igényét arra hivatkozva, hogy a jelenléti ívek adataiból kiolvashatóan azt a felperes igénybe vette, a korábbi években ki nem vett szabadnapokat pedig nem lehetett átvinni a következő évre, a szabadság ilyen módon történő „görgetésének” nincs helye. Nem tartotta megalapozottnak a felperes rendkívüli munkavégzés ellenértéke, illetmény-különbözet megfizetése és béren kívüli juttatás vonatkozásában előterjesztett igényét sem. A perben viszontkeresettel élt a felperessel szemben a szolgálati viszonyral összefüggő tartozásai fejében 616.955 forint vásárlási előleg és 29.186 forint étkezési díj és késedelmi kamata vonatkozásában.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [8] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.207/2013/47. számú végzésével kijavított 1.M.207/2013/46. számú ítéletével kötelezte az alperest 1.677.023 forint és késedelmi kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 38.100 forint perköltség megfizetésére azzal, hogy a felperes 40 %-ban pernyertesnek, míg 60 %-ban pervesztesnek minősül és a pártfogó ügyvéd munkadíját 60 %-ban az állam, 40 %-ban az alperes viseli.
- [9] A végkielégítés-különbözet vonatkozásában kifejtette, hogy a felperes 2009. július 9-ével egy háromoldalú megállapodás keretében került át ...Polgármesteri Hivatalához, s e megállapodást az áthelyezéssel érintett munkáltatók polgármesterei, valamint a felperes írták alá. Megállapította, hogy bár valóban 2009. július 16-ával a felperes egy kinevezést is kapott, ezen okirat azonban tartalmát és rendeltetését tekintve kinevezés-módosítás volt, s az a felperes besorolásával kapcsolatos dokumentációs kötelezettségből fakad. Az áthelyezés tényét a háromoldalú megállapodás arra

alkalmas módon okiratilag dokumentálta, annak hitelességét maga a munkáltató sem vonta kétségbe. A megállapodás érvénytelenségére az alperes a perben nem hivatkozott, így a bíróság annak további vizsgálatát szükségtelennek találta. A rendelkezésre álló dokumentumok alapján bizonyítottanak ítélte, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya 1999. január 1-jétől folyamatosan fennálló volt, így a felmentés esetén a végkielégítés iránti jogosultságnál a teljes jogszerző időt figyelembe kellett volna vennie az alperesnek. A felperes közszolgálati jogviszonyban eltöltött ideje 13 év volt, amely alapján öt havi illetménynek megfelelő végkielégítés illette meg, s mivel az alperes csak egy havi végkielégítést fizetett számára, így a különbözet megfizetésére volt köteles.

- [10] A szabadság-megváltás címén előterjesztett igény vonatkozásában megállapította, hogy a jogviszony megszüntetését megelőző évben a felperes 37 nap szabadságra volt jogosult és a korábbi évekből áthozott, ugyancsak kimutatott 53 nap szabadsággal is számolni kellett. A felperes az öt 2012. évben megillető 90 nap szabadságból mindössze 11 napot vett igénybe, 2013. január 1-jén így 79 nap szabadságra volt jogosult. Jogviszonya 2013. május 31-éig terjedő időtartamára további 9 nap időarányos szabadságra vált jogosulttá, s ebben az évben szabadság nem került számára kiadásra. Bár a főszabály szerint a szabadságot az esedékesség évében kell kiadni, amennyiben erre nem került sor, a Kttv. 107. § (2) bekezdése alapján a közszolgálati jogviszony megszűnésekor azt meg kell váltani, így e körben is a kereseti kérelemnek megfelelően döntött a bíróság.
- [11] A béren kívüli juttatás vonatkozásában kifejtette, hogy a felperest egy évre 200.000 forint cafetéria juttatás illette meg, melynek egy hónapra eső összege 16.666 forint volt. 2013. január 1-jétől május 31-éig így időarányosan 83.330 forint juttatás illette e címen, az alperes azonban csak 38.000 forintot folyósított, így a különbözet megfizetésére kötelezte.
- [12] Nem találta megalapozottnak a bíróság a felperes rendkívüli munkavégzésre járó díjazás iránti, illetve illetmény-különbözet iránti igényét, helyt adott azonban a felperes elismerő nyilatkozatára is figyelemmel az alperes viszontkeresetének.
- [13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.963/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta és a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 190.000 forintra felemelte, egyebekben azt helybenhagyta és kötelezte a felperest 6000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a felperes a másodfokú eljárásban 90 %-ban minősült pernyertesnek, pártfogó ügyvédje munkadíját 10 %-ban maga, 90 %-ban az alperes köteles viseli. Nem tekintette jogsértőnek az elsőfokú bíróság azon döntését, hogy a felperes első tárgyalás elhalasztására irányuló kérelmét igazolási kérelemnek tekintette és akként teljesítette, hogy az eljárási cselekmény megismétlése

érdekében a tárgyalás elhalasztását rendelte el.

- [14] A felperes mulasztása kapcsán az igazolási kérelem előterjesztése nem volt kizárt, így az a jogorvoslati eljárásban sem volt támadható. Kifejtette, hogy az a körülmény, hogy a felperes az eljárás megindításakor nem a megfelelő alperest vontta perbe, nem eredményezhette a per megszüntetését, az érdemi határozat meghozatalakor ugyanis már az alperessel szemben kellett a követelését elbírálni.
- [15] A végkielégítés-különbözet vonatkozásában kifejtette, hogy az érintett két önkormányzat és a felperes háromoldalú megállapodást kötöttek az áthelyezésről, melynek érvényességét a felek nem vitatták. A másodfokú bíróság nem vizsgálta azt a körülményt, hogy az érintett polgármesterek a megállapodás létrehozására rendelkeztek-e felhatalmazással vagy sem, utalva az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 221. §-ában foglaltakra. Mindezekre tekintettel megállapította, hogy amennyiben a szerződést kötő polgármesterek felhatalmazás nélkül jártak el, úgy az alperesnek a végkielégítés-különbözetet kártérítésként kellett volna megfizetnie. A megállapodás a kinevezés-módosítást megelőzte, arra a felperes jogot alapíthat, az a kinevezés előzményének minősül. Ennek megfelelően a felperes az alperesi polgármesteri hivatalba nem új kinevezéssel, hanem áthelyezéssel, a kinevezése módosításával került, így további négy havi végkielégítés illeti meg.
- [16] A szabadság-megváltás vonatkozásában osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érvelését. Megállapította, hogy az alperes a felperesi távollétek jogcímét nem tudta megjelölni, s mivel azokra szabadság nem került kiadásra, azt a munkáltató által engedélyezett távollétnek tekintette, s azt az alperes utóbb nem minősíthette át szabadsággá. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által a béren kívüli juttatás vonatkozásában kifejtett álláspontjával is.

A felülvizsgálati kérelem, felülvizsgálati ellenkérelem

- [17] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria azt részben helyezze hatályon kívül és a felperes keresetét teljes egészében utasítsa el, illetve szükség esetén azt hatályon kívül helyezve utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára az első- vagy másodfokú bíróságot és kötelezze a felperest a megemelt perköltség megfizetésére.
- [18] Eljárási jogszabálysértésként jelölte meg azt a körülményt, hogy a felperes az első tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, hanem korábbi beadványában a tárgyalás elhalasztását kérte hozzájárulása nélkül. A bíróság a pert nem szüntette meg, hanem a felperesi beadványt igazolási kérelemnek tekintette, s annak helyt adott. Érvelése szerint a bíróságnak a Pp. 106. § (2) bekezdése alapján az igazolási kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítania, mert az idő előtti volt, a benyújtásra nyitva álló határidőt az elmulasztott határnaptól kellett volna

számolnia a bíróságnak.

- [19] Kifogásolta, hogy a felperes munkáltatója a keresetlevél benyújtásakor ...Polgármesteri Hivatala volt, ennek ellenére az alperessel szemben indította meg a pert, így a per megszüntetésének lett volna helye. Ezzel kapcsolatban megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg.
- [20] A végkielégítés-különbözet vonatkozásában a felülvizsgálati kérelem azzal érvelt, hogy a felperes jegyzői jogviszonya kinevezéssel, és nem áthelyezéssel jött létre az alperesnél. A képviselő-testület 2009. június 29-én kelt határozata tartalmazta, hogy a felperest határozatlan időre nevezik ki hat hónap próbaidő kikötésével, s az elismert közszolgálati jogviszonya időtartamát a kinevezés időpontjában nulla napban jelölték meg. A felperes pályázatában nem jelezte az áthelyezésre irányuló szándékát, s a felek akarata sem erre irányult. A 2009. július 16-án kelt kinevezés tartalmát és rendeltetését tekintve nem minősül kinevezés-módosításnak, s a két ellentétes tartalmú okirat keletkezésének körülményeire a felperes sem tett részletes tényelőadást. Kifogásolta, hogy a bíróság e körben bizonyítási indítványát elutasította, s az áthelyezés tényét okirati bizonyítékokra alapította. A Kttv. 69. § (3) bekezdése szerint a végkielégítés mértéke meghatározásakor csak a kormányzati szolgálati viszonyt megszüntető államigazgatási szervnél kormányzati szolgálati jogviszonyban eltöltött időt lehetett volna figyelembe venni, így e körben jogszabályba ütközik a bíróság határozata.
- [21] Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett nem rendelt el bizonyítást és a rendelkezésére álló bizonyítékokat helytelenül értékelte. Nem találta megalapozottnak e körben a másodfokú bíróság álképviselettel kapcsolatban kifejtett álláspontját sem.
- [22] A szabadságmegváltás tekintetében arra hivatkozott, hogy a Kttv. 107. § (2) bekezdése szerint a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésekor, ha a munkáltató az arányos szabadságot nem adta ki, azt meg kell váltani. Mindez csupán az arányos szabadságra és nem a korábbi években ki nem adott és felhalmozódott szabadságokra vonatkozik. Érvelése szerint a Kttv. 107. § (6) bekezdése szerint csupán a kiadásra vonatkozó igény nem évül el és nem a megváltásra vonatkozó igény. 2013. évben a felperes az időarányos szabadságát meghaladó mértékben volt távol munkahelyétől, amely nem minősült táppénznek, így az szabadság volt, ezért azt a munkáltató kiadta számára. Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem adott magyarázatot arra a Pp. 221. § (1) bekezdésével ellentétben, hogy miért kötelezte mégis az alperest a szabadság megváltására, mikor a jogszabály mondja ki azt, hogy a szabadságot megváltani nem lehet. A béren kívüli juttatás vonatkozásában kifogásolta, hogy a felperes nem jelölte meg kereseti kérelme jogalapját, s e körben a másodfokú bíróság sem indokolta ítéletét, megsértett jogszabályhelyet azonban nem jelölt meg. A perköltség tekintetében azzal érvelt, hogy a másodfokú bíróság helytelenül határozta meg a pernyertesség-

pervesztesség arányát, az magasabb volt 60 %-nál, így az eljárás bíróságok ítélete e körben is megalapozatlan.

- [23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében tartalma szerint kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [24] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.
- [25] Az alperes mind az eljárásjogi, mind az anyagi szabályok megsértésére hivatkozva állította, hogy a jogerős ítélet törvénysértő. Kifogásolta, hogy az elsőfokú eljárás első tárgyalásán a bíróságnak a Pp. 106. § (2) bekezdése alapján a felperes igazolási kérelmét érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítania és a pert meg kellett volna szüntetnie.
- [26] Helytállón hivatkozott az alperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy amennyiben a felperes az első tárgyaláson nem jelenik meg és nem kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását, úgy az alperes kérelmére a pert meg kell szüntetni. A jogi képviselő nélkül eljáró felperes az első tárgyalást megelőzően azonban a tárgyalás elhalasztását kérte arra hivatkozva, hogy pártfogó ügyvéd igénybevételét engedélyezték számára, de meghatalmazást nem tudott adni. Jogszerűen mutatott rá arra a másodfokú bíróság, hogy bár e kérelem valóban nem tekinthető a tárgyalás távollétében történő megtartására irányuló felperesi kérelemnek, az elsőfokú bíróság azonban a per megszüntetéséről nem határozhatott, mivel a felperes tárgyalás elhalasztása iránti kérelméről nem döntött, a felperes menthető okból volt távol, így joggal bízhatott kérelme kedvező elbírálásában. Mindezekre figyelemmel nem jogszabálysértő, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kérelmét igazolási kérelem szabályai szerint bírálta el és az eljárási cselekmény megismétlése érdekében a tárgyalás elhalasztásáról rendelkezett.
- [27] Az alperes felülvizsgálati kérelmében azt is kifogásolta, hogy a felperes keresetlevelében nem a benyújtás időpontjában még meglévő munkáltatóját, hanem az önkormányzatot perelte, így ez is okot adott volna a per megszüntetésére.
- [28] A felülvizsgálati kérelem önálló jogorvoslati kérelem, abban a törvény értelmében pontosan meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja és elő kell adni a jogsértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ebből következően nem felel meg a törvénynek, ha a felülvizsgálati érvelés konkrét jogszabálysértést nem jelöl meg. A Kúria a felülvizsgálati kérelemnek csak azon részét bírálhatja el, amely a jogszabályi rendelkezéseknek megfelel (BH 1995.99/II.), nem vizsgálhatja azonban a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértéssel alá nem támasztott előadását. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból

kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi [1/2016.(II.15.) PK vélemény 3. és 4. pont].

- [29] Az alperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet e körben miért jogszabálysértő, így azt a Kúria érdemben nem vizsgálhatta. A munkáltató polgármesteri hivatal megszűnéséről ... Nagyközség Önkormányzatának képviselő-testülete 41/2013.(II.27.) számú képviselő-testületi határozatával döntött, melynek 7. pontja értelmében a megszűnő ...i Polgármesteri Hivatal valamennyi vagyoni vonatkozású kötelezettsége tekintetében ... Nagyközség Önkormányzatát terheli helytállási kötelezettség. Mindezekből következően megállapítható, hogy a polgármesteri hivatal megszűnését követően a közszolgálati jogviszonyból származó igények tekintetében a felperes az alperessel szemben érvényesíthette igényét.
- [30] A végkielégítés-különbözet vonatkozásában az alperes felülvizsgálati kérelmében azt adta elő, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya ... Nagyközség Polgármesteri Hivatalával az elsőfokú, illetve a jogerős ítéletben foglaltakkal ellentétben nem áthelyezéssel, hanem új jogviszony létesítésére irányuló kinevezéssel jött létre. Az alperes megjelölte, hogy álláspontja szerint ezt mely bizonyítékok támasztják alá. Az alperes érvelése szerint e körben nem megfelelő módon értékelték az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítékokat és helytelenül állapították meg a tényállást, azonban e vonatkozásban megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, erre figyelemmel e körben a Pp. 272. § (2) bekezdésének megfelelően a Kúria érdemben a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás helyességét nem vizsgálta, határozatát az eljáró bíróságok által megállapított tényállás alapján hozta meg.
- [31] Az irányadó tényállás szerint a felperes kinevezését megelőzően okirati bizonyítékkal alátámasztva háromoldalú megállapodás jött létre a felperes áthelyezéséről.
- [32] Szolgálati jogviszonya így 1999. január 1-jétől az áthelyezésekre és azok jogkövetkezményeire tekintettel folyamatosan fennálló volt, így jogviszonya felmentéssel történő megszüntetésére figyelemmel a Kttv. 69. § (2) bekezdése e) pontja alapján nem egy, hanem öt havi illetményének megfelelő összegű végkielégítésre vált jogosulttá. Ebből az alperes egy havi illetményt fizetett meg számára, így jogszerűen igényelte a további négy havi illetményének megfelelő összeget.
- [33] Az alperes felülvizsgálati kérelmében azt is kifogásolta, hogy a jogerős ítélet sérti a Kttv. 107. § (1), illetve (2) bekezdését, mely szerint a szabadságot megváltani nem lehet, s a kormányzati

szolgálati jogviszony megszűnésekor, ha a munkáltató az arányos szabadságot nem adta ki, azt meg kell váltani. Érvelése szerint a Kttv. 107. § (6) bekezdése szerint a szabadság kiadására és nem annak megváltására vonatkozó igény nem évül el. Kifogásolta azt is, hogy e körben az eljáró bíróságok nem tettek eleget megfelelően indokolási kötelezettségüknek sértve ezzel a Pp. 221. §-át.

- [34] A szabadság kiadásának joga és kötelezettsége a munkáltatót terheli. A Kttv. 103. § (2) bekezdése szerint a szabadság kiadásának időpontját a (3) és (4) bekezdésben rögzített feltételeket is figyelembe véve a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg. Neki kell gondoskodnia arról, hogy a köztisztviselő szabadságát annak esedékessége évében adja ki, s a kiadás következő évre történő elhalasztására csak a Kttv. 104. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben kerülhet sor. Ennek megfelelően a munkáltatónak kell gondoskodnia arról, hogy a szabadság kiadására az esedékesség évében kerüljön sor. Amennyiben ezt valamely okból nem teljesíti a munkáltató, úgy a Kttv. 104. § (6) bekezdés a) pontja szerint a szabadság kiadására vonatkozó kormánytisztviselői igény a kormányzati szolgálati jogviszony fennállása alatt nem évül el. Ebből eredően a jogviszony fennállta alatt a köztisztviselő folyamatosan igényelheti azt, hogy a már esedékessé vált, de számára még ki nem adott szabadságot a munkáltató természetben biztosítsa számára.
- [35] A szabadságot - annak rendeltetésével összhangban - főszabály szerint természetben kell kiadni. A törvény általában tilalmazza a szabadság pénzbeni megváltását. Ez alól kivétel a közszolgálati jogviszony megszüntetése, ekkor ugyanis már nincs lehetőség annak természetben történő kiadására. Ennek megfelelően, ha a közszolgálati jogviszony fennállta alatt az időarányos szabadságot a munkáltató nem adta ki a köztisztviselőnek, azt meg kell váltania. A rendelkezés irányadó arra az esetre is, ha bármely okból (például a köztisztviselő betegsége) a korábbi évben az őt megillető szabadságot természetben nem tudta igénybe venni, így annak természetben történő kiadásáról a munkáltatónak a következő évben kell gondoskodnia. Ennek megfelelően kellő alap nélkül állította az alperes felülvizsgálati kérelmében azt, hogy a Kttv. 107. § (2) bekezdése szerint csak a felmentés évében a felperest megillető időarányos szabadságot kellett volna megváltania, a korábbi években ki nem adott szabadságot azonban nem. Az eljáró bíróságok e körben eleget tettek indokolási kötelezettségüknek, így a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 221. §-át.
- [36] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta azt is, hogy jogellenesen rendelkeztek az eljáró bíróságok a béren kívül juttatásról, e körben azonban megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, így azt a Kúria a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján érdemben nem vizsgálta.
- [37] A felülvizsgálati kérelem érvelése szerint tévesen állapították meg az eljáró bíróságok a pernyertesség-pervesztesség arányát, így nem megfelelően rendelkeztek a perköltségről, nem jelölte azonban meg,

hogy a jogerős ítéletben rögzített arányokhoz képest állítása szerint milyen mértékben minősült pernyertesnek. Az eljárás bíróságok a felek részleges pernyertességére figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozták meg a perköltség mértékét, így a törvényszék ítélete ezen okból sem minősül jogsértőnek.

- [38] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet jogszabálysértés hiányában a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [39] A pernyertes felperesnek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban bizonyított költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről a Kúriának a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján nem kellett határoznia.
- [40] A felülvizsgálati eljárási illetéket az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az alperes kérelmére a 2017. június 14-én tartott tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. június 14.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tanczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző